

ПОДАТКОВИЙ СЕРТИФІКАТ – ФІНАНСОВА АЛЬТЕРНАТИВА СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ ОПОДАТКУВАННЯ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ

Постановка завдання. Податкове реформування в Україні є одночасно причиною та наслідком кризових явищ в державі. Зростаючі бюджетні потреби обумовлюють фіскальний характер податкових новацій, що загострює і так складне фінансово-економічне становище суб'єктів господарювання та населення. До того ж, низький рівень податкової культури та свідомості прирікають будь-які податкові зміни на малоефективність, тому вважаємо, що жорсткі фіскальні засоби забезпечення дохідної частини бюджету потребують альтернативних податкових рішень, які враховують сучасні аспекти функціонування та розвитку соціально-економічної системи держави.

Сучасна державна політика з метою зниження рівня державного боргу повинна реалізовуватися одночасно в кількох напрямках: пошук дешевих джерел фінансування бюджетів, зокрема, на місцевому рівні, адже саме місцеві бюджети відволікають на себе значну частку державних коштів, та оптимізація державних витрат. На наш погляд, для вирішення першого завдання доречно скористатися досвідом країн з розвинутою ринковою економікою.

Метою статті є обґрунтування доцільності впровадження в обіг податкових сертифікатів в Україні як джерела додаткового фінансування місцевих бюджетів та ефективного інструмента управління податковими боргами.

Виклад основного матеріалу дослідження. Отже, одним із альтернативних податкових рішень, на наш погляд, вважаємо пошук додаткових механізмів фінансування місцевих бюджетів шляхом використання фіскальних інструментів. До фіскальних інструментів відносять категорії, що стосуються формування бюджету, а саме: податки та збори, міжбюджетні та соціальні трансферти, державні видатки, державний борг [1].

Враховуючи досвід розвинутих країн, одним із фіскальних інструментів, який характеризується високим податковим потенціалом, є податок на майно. Вважаючи на значний рівень тіньової економіки в Україні, саме податок на майно може стати компенсаційним інструментом ухилення від сплати податків. Майно складніше сховати, ніж прибутки. Навіть, у разі реєстрації його на іншу особу (членів родини) з метою ухилення від оплати податку, наявне нерухоме майно все одно підлягає оподаткуванню, незважаючи на розмір доходів власника.

Розглянемо основні етапи розвитку нормативно-правової бази щодо впровадження податку на майно в Україні. Податок на нерухоме майно є достатньо простим в адмініструванні за умов встановлення чітко визначених та обґрунтованих критеріїв його розрахунку. Надходження від податку є відносно стабільними, є можливість встановлення розміру податку у відповідності до розміру доходів платників, оподаткування доходів, одержаних за рахунок тіньових схем.

Згідно Закону України від 25.06.1991 р. № 1251-ХІІ «Про систему оподаткування» в структурі податкової системи податку на майно не зазначено. Проте, в тому ж Законі України, але в редакції Закону України від 02.02.1994 р. № 3904-ХІІ, впроваджено податок на майно підприємств та податок на нерухоме майно, який включено до переліку загальнодержавних податків і зборів. В наступній редакції того ж Закону України (від 18.02.1997 № 77/97-ВР) зазначені податки консолідовано у податок на нерухоме майно (нерухомість). Поряд з цим, протягом усього періоду діючого механізму адміністрування податку на нерухомість не було розроблено, тому фактично податок не діяв і кошти до бюджетів не надходили [2].

Із прийняттям Податкового кодексу України від 08.07.2010 № 2456-VI податкова система України на місцевому рівні отримала у своєму складі вже податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки. Згідно умов його адміністрування об'єктом оподаткування виступає житлова нерухомість, а суб'єктами – фізичні та юридичні особи, власники майна. Ставка податку відповідала характеристикам майна, рівню доходів платників. Так, житлова площа квартир та житлових будинків, менша за 240 кв. м та 500 кв. м відповідно, оподатковувалася за ставкою, яка не перевищує 1% розміру мінімальної заробітної плати за 1 кв. м, якщо обсяги площі є більшими від граничних, податкова ставка сягала рівня 2,7%. Тим самим, впроваджувалися аспекти оподаткування розкоші.

Податкова лояльність при оподаткуванні майна проявлялася за рахунок надання податкових пільг, а саме: один раз на рік при оподаткуванні житлова площа квартири, що належить фізичній особі – платнику, зменшувалася на 120 кв. м, житлових будинків – на 250 кв. м.

Крім того, оподаткуванню не підлягали об'єкти, що є власністю держави або органів місцевого самоврядування, дитячих будинків сімейного типу, будівлі, розташовані в зоні відчуження, дачні будиночки (не більше одного), гуртожитки тощо.

Поряд з цим, податкову ініціативу щодо введення податку в дію було поетапно перенесено на початок 2013 р., а саме: Законом України від 07.07.2011 р. № 3609-VI «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо вдосконалення окремих норм Податкового кодексу України» – на 01.07.2012 р., Законом України від 24.05.2012 р. № 4834-VI «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо удосконалення деяких податкових норм» – на 01.01.2013 р. [3;4].

Процес впровадження податку на майно потребував додаткових зусиль та часу контролюючих органів для формування реєстру платників податку – фізичних осіб. Як наслідок, виникла обумовлена потреба проведення звіряння даних щодо кількості об'єктів нерухомості, яка належить платникам, та розмірів їх житлової площі, тоді Законом України від 04.07.2013 р.

№ 403-VII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо об'єктів нерухомості» регламентовано його проведення у терміни до 31.12.2013 р. [5].

В результаті відсутності сформованого реєстру платників податку у 2013 р. сплату податку для фізичних осіб перенесено на 2014 р. У цей період змінюється і податкова лояльність, а саме: дещо розширюються податкові пільги для певних категорій населення (діти-сироти, діти-інваліди...), місцевим радам надане право додатково встановлювати пільги релігійним організаціям, та, одночасно, чіткіше враховуються показники доходності.

Тобто, у випадку доведення факту використання об'єкту оподаткування з метою отримання доходів, податкові пільги скасовуються. Також, щодо податкової бази для фізичних осіб, то за умов володіння різними об'єктами житлової нерухомості, житлова площа яких не перевищує 740 кв. м, оподаткування здійснювалося за ставкою 1%, у разі перевищення – 2,7%. Окремо введено ставки оподаткування для юридичних осіб, при цьому шкала оподаткування та розміри ставок аналогічні встановленим для фізичних осіб.

Фіскальна незначущість обсягів податкових надходжень від податку на нерухоме майно обумовила необхідність нових змін, і з 1 квітня 2014 р. Законом України від 27.03.2014 р. №-1166-VII «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні» було змінено базу оподаткування з житлової площі на загальну [6].

Подальша трансформація податкової системи України, що регламентується Законом України від 24.12.2014 р. №-71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи», торкнулася і податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, який вже з 01.01.2015 разом із транспортним податком та податком за землю став складовою частиною податку на майно, віднесеного до місцевих податків [7].

Адміністрування оновленого податку на майно змінено в контексті формування єдиного підходу. Так, виокремлено нерухоме майно та його частка у загальному. Не є об'єктом оподаткування житлова нерухомість певної категорії (непридатна до житла, аварійна, об'єкти, що належать та підлягають експлуатації суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, об'єкти промисловості та сільськогосподарських товаровиробників, що використовуються за виробничим призначенням). В результаті, відбувся поділ майна на рухоме та нерухоме, в свою чергу, житлова категорія ще класифікована за типами будівель житлового фонду, а нежитлова – за відповідними підкатегоріями.

Враховуючи значне розширення податкової бази (структура рухомого та нерухомого майна), додатково знижено рівень податкової лояльності в межах пільгової площі для квартир до 60 кв. м, для житлових будинків – 120 кв. м, для різних типів об'єктів житлової нерухомості (з урахуванням їх часток) – 180 кв. м.

До того ж, розширені повноваження місцевих органів щодо регулювання податкової ставки граничним рівнем не вище 2% від розміру мінімальної заробітної плати за 1 кв. м, та встановлення податкових пільг для окремих груп фізичних осіб, виходячи з їх майнового стану та рівня доходів, та юридичних осіб, релігійних

організацій, зареєстрованих в установленому порядку. Проте, встановлено обмеження щодо об'єктів житлової нерухомості для фізичних осіб: у разі, якщо розмір площі такого об'єкта більший, ніж у 5 разів розміру неоподаткованої площі, визначеної рішенням органів місцевого самоврядування, податкові пільги не застосовуються.

З метою підвищення рівня обсягів податкових надходжень до місцевих бюджетів Законом України від 24.12.2015 р. №-909-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році» граничний рівень податкової ставки для нерухомого майна підвищено з 2 до 3% від розміру мінімальної заробітної плати за 1 кв. м загальної площі житлової та нежитлової нерухомості [8]. Як формат оподаткування розкоші встановлено фіксовану податку ставку на рівні 25 000 грн, на яку збільшується сума обчисленого податку для житлових квартир, площа яких становить понад 300 кв. м та для житлових будинків, площа яких понад 500 кв. м.

З метою оцінювання фіскальної значущості податку, наведемо динаміку показників обсягів податкових надходжень за досліджуваний період (табл. 1, 2). За даними табл. 1 спостерігаємо у 2012 р. лише часткове виконання планових показників податкових надходжень. Проте, вже у 2013 році ситуація покращується і загальний показник виконання податкових надходжень сягнув рівня 98,79%, зокрема: за обсягами надходжень сплачених юридичними особами – 71,40%, фізичними особами – всього 36,45%. У 2014 р. за всіма показниками спостерігається перевиконання планових показників на рівні 173,59%, 162 та 232,34% відповідно.

Стрімке зростання у 2014 р. показників обсягів податкових надходжень саме від фізичних осіб обумовлено перенесенням терміну сплати податку з 2013 р. на 2014 р. у зв'язку з формуванням реєстру даних. В свою чергу, показники 2015 р. заслуговують на окрему увагу, враховуючи зміни в адмініструванні податку на майно.

Отже, у 2015 р. податок на майно зазнав змін і це спровокувало стрімке зростання тенденції податкових надходжень, див. табл. 2.

За даними табл. 2 спостерігаємо перевиконання планових показників податкових надходжень лише за податком, сплаченим фізичними особами, які є власниками об'єктів житлової нерухомості, що становить 103,68%, та сплаченим юридичними особами, які є власниками об'єктів нежитлової нерухомості, що становить 133,31%. Проте, загальний показник надходжень з податку на майно перевиконано до рівня 113%. За іншими складовими податку зафіксовано невиконання планових показників. Найгірші результати у 18,36% виконання планових показників зафіксовано за даними фактичних надходжень податку, сплачений фізичними особами, які є власниками об'єктів нежитлової нерухомості. До того ж, у 2015 р. надходження від податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, зараховуються, на відміну від попередніх років, не до спеціального, а до загального фонду місцевих бюджетів, що дає змогу використовувати обсяги надходжень на загальні потреби.

Таблиця 1

Динаміка показників обсягів надходжень від податку на майно, відмінне від земельної ділянки за період 2012-2014 рр., грн

Найменування показника	План на 2012 р. з урахуванням змін	Виконано за 2012 р.	Виконання, %	План на 2013 р. з урахуванням змін	Виконано за 2013 р.	Виконання, %	План на 2014 р. з урахуванням змін	Виконано за 2014 р.	Виконання, %
Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки	5 940 390	86 307,84	1,45	22 816 802,23	22 539 960	98,79	25 853 789,37	44 879 936,46	173,59
Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, сплачений юридичними особами	949 120	197,52	0,02	10 539 934,71	18 065 542	171,40	21 593 466,29	34 981 689,02	162,00
Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, сплачений фізичними особами	4 991 270	86 110,32	1,73	12 276 867,52	4 474 418	36,45	4 260 323,08	9 898 247,44	232,34

Джерело: узагальнено за даними [2].

Показники обсягів надходжень від податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки за 2015 р., грн

Найменування показника	План на 2015 р. з урахуванням внесених змін	Виконано за 2015 р.	Виконання, %
Податок на майно	14 168 411 118,85	16 011 135 694,57	113
Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, сплачений юридичними особами, які є власниками об'єктів житлової нерухомості	51 355 223,56	48 039 772,79	93,54
Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, сплачений фізичними особами, які є власниками об'єктів житлової нерухомості	48 243 162,17	50 016 849,48	103,68
Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, сплачений фізичними особами, які є власниками об'єктів нежитлової нерухомості	8 274 646,00	1 519 532,35	18,36
Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, сплачений юридичними особами, які є власниками об'єктів нежитлової нерухомості	484 660 382,16	646 119 721,96	133,31

Джерело: узагальнено за даними [2].

Загалом, темпи росту показника обсягів надходжень з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, у 2013 р. становив 26115,7%, у 2014 р. – 114,7%; у 2015 р. – 61929,%. Незважаючи на нестабільність динаміки показника фактичних обсягів податкових надходжень, фіскальна значущість майнового оподаткування в Україні стрімко зростає та набирає обертів. Отже, відбувся старт повноцінної реалізації механізму майнового оподаткування в Україні.

У підсумку зазначимо, що на початку формування податкової системи незалежної України податок на майно не фігурував. В подальшому його включено до переліку загальнодержавних податків та зборів як податок на майно підприємств та податок на нерухоме майно, які потім об'єднані у складі податку на нерухоме майно. Проте, податок весь період до прийняття Податкового кодексу України не стягувався, оскільки не було розроблено порядку його адміністрування та сформовано реєстру платників податків, кошти до бюджету не надходили. Навіть після прийняття Податкового кодексу України, ще протягом тривалого періоду затримувалася реалізація адміністрування податку. Лише з 2015 р. податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, об'єднується із податком на землю та транспортним податком і вже у новому форматі відноситься до місцевих податків.

З метою порівняння, розглянемо досвід країн з розвинутою економікою (на прикладі США), який демонструє значну фіскальну ефективність податків на майно та їх значну частку в доходах територіальних бюджетів. Проте, умови оподаткування майна в окремих державах різняться. Отже, адміністрування податку на майно у кожному штаті різняться за класифікаційними ознаками майна, при його розрахунку враховується його ринкова вартість, яка періодично переоцінюється, та податкова ставка, яка є відмінною за штатами та затверджується муніципалітетом кожного року в межах певного діапазону. Тобто, на відміну від оподаткування майна в Україні, в США майнове оподаткування не прив'язується до показників доходів

платників податків. Це також пов'язано з тим, що механізм ринкового оцінювання майна в Україні недосконалий.

Загалом, за даними National Tax Lien Association середній рівень обсягу сплачених податкових платежів за майно в США на одну родину сягає рівня 2127\$ за рік. Розглянемо показники результатів оподаткування майна в США.

За даними табл. 3 видно, що ефективна податкова ставка на майно в США коливається в межах від 0,28% на Гавайях до 2,29% - у Нью-Джерсі. Середній показник обсягів щорічних податкових надходжень від податку на майно на 1 платника податку знаходиться в межах від \$ 489 на Гавайях до \$ 4029 у Нью-Джерсі. Мінімальний рівень за середніми показниками податкових надходжень від податку на майно по Штату зафіксовано у Західній Вірджинії на рівні \$ 100200, а максимальний – на Гавайях на рівні \$ 504500. Мінімальний рівень обсягів щорічних податків на будинки, що оцінені за державною середньою ціною, зафіксовано у Канзасі на рівні \$ 1,825, а максимальний - у Нью-Джерсі на рівні \$ 7335.

Проте, значний податковий тиск на платників податків, що не враховує їх податкостроможність, обумовлює наявність податкових боргів. З метою управління податковими боргами з податку на майно в США розвинуто використання боргових інструментів з метою максимально швидкого наповнення місцевих бюджетів, стимулювання платників податків до дотримання податкової дисципліни та підвищення рівня ліквідності активів.

Податкові сертифікати заставного права у забезпеченні сплати податків на майно формуються в результаті виникнення податкового боргу. На певну дату невиплати боргу муніципалітет формує податковий сертифікат та виставляє його на аукціон. За мінімальним відсотком виплати (у багатьох випадках набагато менше номінальної вартості несплаченої податкової накладної) його викуповує інвестор, який сплачує до бюджету податковий борг та інші обов'язкові платежі.

Показники оподаткування майна в США

Назва Штату	Ефективна податкова ставка на майно	Середній показник обсягів щорічних податкових надходжень від податку на майно на 1 платника податку	Середній показник податкових надходжень від податку на майно по Штату	Щорічні податки на будинки, оцінені за державною середньою ціною
Гаваї	0,28%	\$ 489	\$ 504500	\$ 1405
Алабама	0,43%	\$ 764	\$ 123800	\$ 538
Луїзіана	0,48%	\$ 841	\$ 140400	\$ 672
Делавер	0,53%	\$ 929	\$ 232900	\$ 1231
Округ Колумбія	0,57%	\$ 1,005	\$ 454500	\$ 2601
Південна Кароліна	0,57%	\$ 1009	\$ 137600	\$ 790
Західна Вірджія	0,59%	\$ 1035	\$ 100200	\$ 590
Арканзас	0,62%	\$ 1088	\$ 108700	\$ 673
Колорадо	0,62%	\$ 1097	\$ 239400	\$ 1495
Вайомінг	0,62%	\$ 1094	\$ 189300	\$ 1179
Юта	0,69%	\$ 1,210	\$ 212500	\$ 1463
Нью-Мексико	0,72%	\$ 1273	\$ 159300	\$ 1154
Теннессі	0,75%	\$ 1314	\$ 139900	\$ 1046
Айдахо	0,77%	\$ 1354	\$ 160500	\$ 1237
Міссісіпі	0,78%	\$ 1377	\$ 100800	\$ 790
Вірджія	0,80%	\$ 1401	\$ 243500	\$ 1941
Каліфорнія	0,81%	\$ 1429	\$ 371400	\$ 3021
Кентуккі	0,84%	\$ 1471	\$ 121600	\$ 1018
Арізона	0,84%	\$ 1484	\$ 162900	\$ 1376
Північна Кароліна	0,85%	\$ 1502	\$ 153600	\$ 1313
Оклахома	0,87%	\$ 1525	\$ 115000	\$ 998
Монтана	0,87%	\$ 1528	\$ 187600	\$ 1632
Індіана	0,88%	\$ 1539	\$ 122700	\$ 1075
Невада	0,92%	\$ 1618	\$ 167100	\$ 1539
Грузія	0,96%	\$ 1682	\$ 148000	\$ 1417
Міссурі	1,00%	\$ 1763	\$ 136700	\$ 1372
Орегон	1,08%	\$ 1,890	\$ 234100	\$ 2518
Вашингтон	1,08%	\$ 1,903	\$ 257200	\$ 2785
Меріленд	1,08%	\$ 1,906	\$ 287500	\$ 3118
Флорида	1,10%	\$ 1,932	\$ 156200	\$ 1718
Массачусетс	1,18%	\$ 2075	\$ 329900	\$ 3896
Міннесота	1,19%	\$ 2091	\$ 185200	\$ 2204
Аляска	1,21%	\$ 2124	\$ 246300	\$ 2978
Північна Дакота	1,22%	\$ 2146	\$ 142000	\$ 1734
Мен	1,27%	\$ 2233	\$ 173600	\$ 2206
Північна Дакота	1,36%	\$ 2382	\$ 135700	\$ 1,840
Канзас	1,41%	\$ 2478	\$ 129400	\$ 1,825
Айова	1,47%	\$ 2582	\$ 126300	\$ 1856
Пенсільванія	1,51%	\$ 2647	\$ 164900	\$ 2484
Огайо	1,55%	\$ 2729	\$ 129600	\$ 2,013
Нью-Йорк	1,58%	\$ 2773	\$ 283700	\$ 4478
Род-Айленд	1,61%	\$ 2829	\$ 241200	\$ 3883
Вермонт	1,72%	\$ 3021	\$ 216200	\$ 3717
Мічиган	1,83%	\$ 3220	\$ 120200	\$ 2203
Небраска	1,88%	\$ 3301	\$ 130100	\$ 2444
Коннектикут	1,91%	\$ 3357	\$ 274500	\$ 5244
Техас	1,93%	\$ 3392	\$ 131400	\$ 2537
Вісконсін	1,97%	\$ 3459	\$ 165900	\$ 3266
Нью-Гемпшир	2,10%	\$ 3698	\$ 237400	\$ 4996
Іллінойс	2,25%	\$ 3959	\$ 175700	\$ 3959
Нью-Джерсі	2,29%	\$ 4029	\$ 319900	\$ 7335

Джерело: [9].

Тобто, інвестор отримує право стягнути прострочені податки, штраф і відсотки за несвоєчасну сплату податків, що в США може сягнути від 12 до 36% річних, залежно від стану майна. У підсумку, потенційний дохід інвестора сягає від 4-7% від операції. В результаті, боржник може втратити майно за рішенням суду, проте, сам податковий сертифікат не передає право власності на нього. Усі судові витрати компенсує власник податкового сертифікату. У разі невиплати боржником податкового боргу, інвестор через певний період часу має право на відшкодування виплаченого податкового боргу та претендує на майно, в чому не зацікавлений боржник.

Загальний механізм формування та реалізації податкового сертифікату в США наведено на рис. 1. Також, практика США демонструє викуп власниками боргів та погашення податкового сертифікату у 99% випадків і тільки 1% власників в результаті залишається без майна.

Ризик інвестування в податкові сертифікати полягає у тому, що ринкова вартість майна може бути переоцінена, також, є виригідність проведення процедури з помилками, що може бути оскаржено у суді, також, податкові борги можуть бути так і не погашені власниками.

Проте, на податкові сертифікати не впливають коливання цін на фінансовому ринку, що характеризує їх як боргові цінні папери із допустимим рівнем ризику.

Непогашена податкова заборгованість індексується на затверджену муніципалітетом ставку, наприклад: у штаті Флорида – диференційована та максимальна на рівні 18%, у штаті Алабама – фіксована на рівні 12%, у штаті Арізона – диференційована та максимальна на рівні 16%, у штаті Айова – 2% в місяць на невиплачений залишок [10].

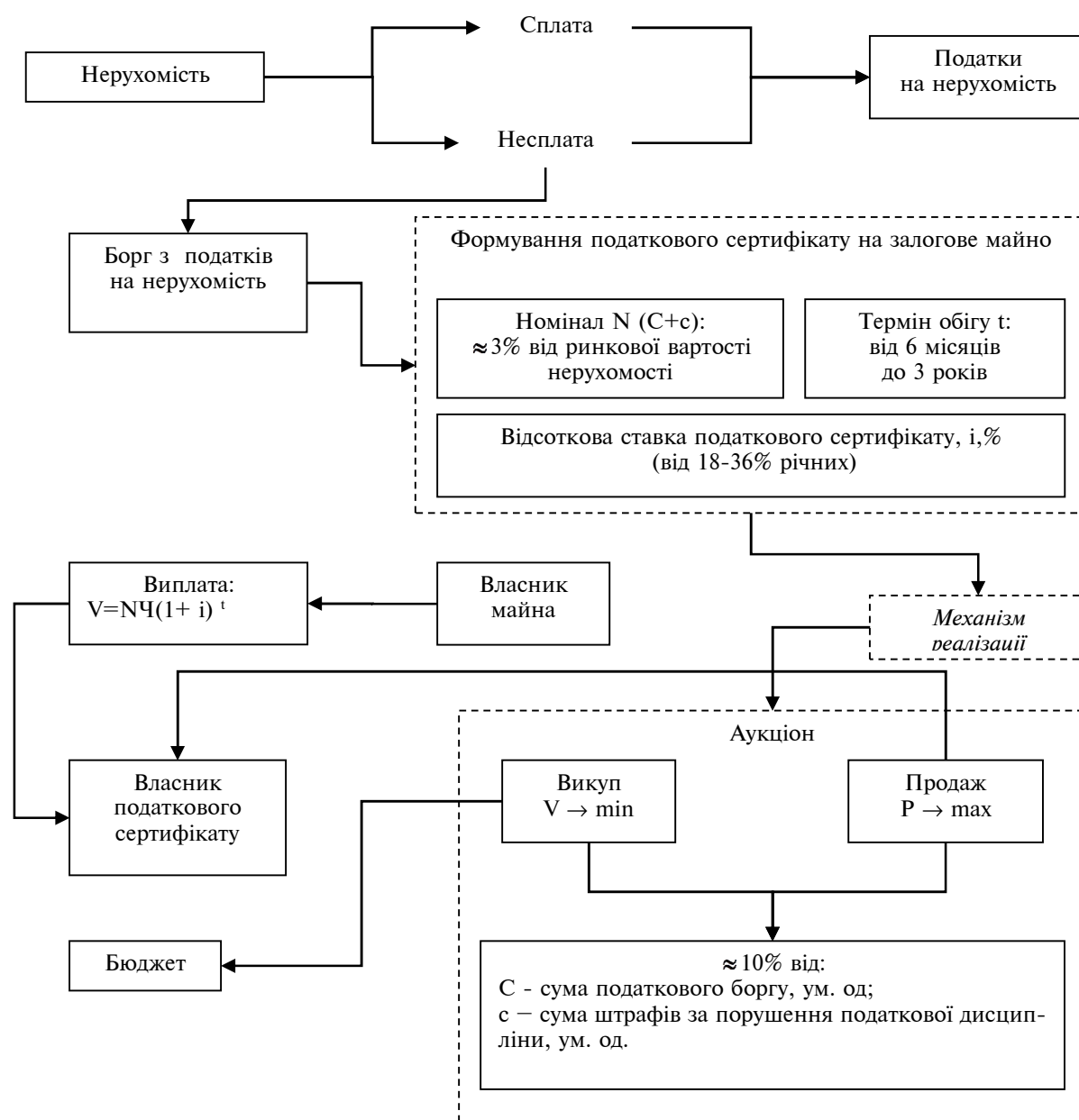

Рис. 1. Механізм формування та реалізації податкового сертифікату в США.

Джерело: розробка автора на основі опрацювання джерел [9;10].

Розглянемо розподіл штатів за рівнем використання податкових сертифікатів (табл. 3).

Таблиця 3

Розподіл США за рівнем використання податкових сертифікатів

Штати за рівнем використання податкових сертифікатів	Назва штату
Штати, що використовують податкові сертифікати	Аризона, Колорадо, Монтана, Вайомінг, Північна Дакота, Небраска, Оклахома, Міссурі, Айова, Іллінойс, Луїзіана, Міссісіпі, Алабама, Джорджія, Флоріда, Південна Кароліна, Теннессі, Кентуккі, Західна Вірджинія, Огайо, Індіана, Пенсільванія, Нью-Йорк, Массачусетс, Вермонт, Род-айленд, Коннектикут, Нью Джерсі, Меріленд, Вашингтон (Округ Колумбія), Гаваї
Штати, що не використовують податкові сертифікати	Вісконсін, Каліфорнія
Штати, законодавство яких дозволяє продавати податкові застави	Вашингтон, Орегон, Айдахо, Юта, Нью-Мексико, Канзас, Північна Дакота, Міннесота, Канзас, Арканзас, Мічиган, Вірджинія, Північна Кароліна, Мен, Нью-Гемпшир, Делавер, Аляска
Штати, де надаються муніципалітетом податкові кредити	Техас, Невада

Джерело: узагальнено на основі опрацювання [10].

Отже, за даним табл. 3 у 31 штатах муніципалітет активно використовує податкові сертифікати в обігу, лише два штати, а саме Вісконсін та Каліфорнія, не використовують податкові сертифікати взагалі, і 18 штатів законодавчо дозволяють продавати податкові застави, проте, Техас та Невада з метою управління податковими боргами використовують податкові кредити.

Узагальнення параметрів механізму формування та реалізації податкового сертифікату дає підстави для формування платформи його запуску в Україні. З метою впровадження в дію зазначеного механізму доцільним є виконання ряду попередніх етапів:

забезпечити правове регулювання формування та реалізації податкових сертифікатів;

визначити коло взаємопов'язаних інститутів регулювання формування та використання податкових сертифікатів;

проаналізувати якість податкових боргів з податку на майно (за обсягами та термінами) з метою підтвердження доцільності впровадження механізму;

уточнити існуючу методику оцінювання ринкової вартості рухомого та нерухомого майна для формування податкового сертифікату.

визначити параметри податкового сертифікату (номінал, ставка, термін обігу);

організувати реєстр випуску податкових сертифікатів;

Реалізація зазначених аспектів дасть змогу організувати використання податкових сертифікатів в Україні.

Висновки. Розглянутий механізм дає змогу вчасно поповнювати місцевий бюджет за рахунок майнового оподаткування, яке в Україні набуває актуальності та фінансової значущості, стимулювати платників податків до дотримання податкової дисципліни, розвивати інвестування та підвищувати рівень ліквідності матеріальних активів. Таким чином, розглянутий фінансовий інструмент, а саме податковий сертифікат, має значний потенціал щодо формування додаткових надходжень місцевих бюджетів в Україні, тому потребує подальшого вивчення та дослідження.

Перспективою подальшого дослідження є обґрунтування реалізації механізму формування та реалізації податкових сертифікатів в Україні.

Список використаних джерел

1. Амбрик Л. П. Моніторинг функціонування фінансового інструментарію держави [Текст] / Л. П. Амбрик // Гармонізація оподаткування в умовах глобалізаційних та інтеграційних процесів : зб. тез доповідей II Міжнар. наук.-практ. конф. (Ірпінь, 15-16 березня 2012 р.). — Ірпінь, 2012. — С. 24-25.

2. Офіційний сайт Державної казначейської служби [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.treasury.gov.ua>.

3. Закон України від 07.07.2011 № 3609-VI «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо вдосконалення окремих норм Податкового кодексу України» [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T113609.html.

4. Закон України від 24.05.2012 № 4834-VI «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо удосконалення деяких податкових норм» [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T124834.html.

5. Закон України від 04.07.2013 № 403-VII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо об'єктів нерухомості» [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T130403.html.

6. Закон України від 27.03.2014 №-1166-VII «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні» [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T141166.html.

7. Закон України від 24.12.2014 №-71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T140071.html.

8. Закон України від 24.12.2015 №-909-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році» [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T150909.html.

9. 2016's Property Taxes by State (2016) Retrieved from <https://wallethub.com/edu/states-with-the-highest-and-lowest-property-taxes/11585/> (in Engl.)

10. National Tax Lien Association (2016) Retrieved from <http://www.ntla.org/?page=FAQ>.